

Bratia a sestry,

mobilné telefóny už pokladáme za samozrejmosť. Pri odchode z domu si kontrolujem tri veci – kľúče, peňaženku s dokladmi a mobil. Pravdepodobne ste na tom mnohí rovnako. Mobily nepoužívame len na volanie. Keď chceme niekomu niečo v stručnosti oznámiť, napíšeme mu správu. Pre správy používame skratku SMS. Prečo to spomínam? Dnes sa na základe prečítaného textu zameriame na tri charakteristické znaky Ježišových nasledovníkov. Sú nimi služba, milosť a skromnosť. Môžeme si to zapamätať podľa prvého písmena: **S**lužba, **M**ilosť, **S**kromnosť.

1. Služba

Boh je Pán a my sme služobníci. Nie sme otroci! Sme slobodní. Oslobodil nás Ježiš svojou službou. Ježiš hovorí: *Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie! Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci, a nájdete si odpočinutie duše; lebo moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké!* (Mt 11, 28-30) V Evanjeliu podľa Jána Ježiš učeníkom povedal: *Vy ste moji priatelia, ak konáte, čo vám prikazujem; nenazývam vás viac sluhami, pretože sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože všetko som vám oznámil, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste šli a prinášali ovocie a vaše ovocie aby zostávalo, tak, aby vám Otec dal, čokoľvek by ste v mojom mene prosili od Neho. Prikazujem vám, aby ste sa milovali.* (15, 14-17) Nasledujeme Ježiš Krista, a preto na seba berieme postavenie služobníkov. Prijímame to dobrovoľne, pretože vierou v tom nachádzame tú pravú slobodu.

Boh je Pán. My sme šafári alebo správcovia. Počuli sme evanjelium a uverili sme. Nie sme majitelia pravdy, ale len tí, ktorí ju odovzdávajú ďalej. Ježiš je pravda. Garantom toho, že zvesť o pravde nezanikne, je Boh. Máme ten najvzácnejší poklad, ale len v hlinených nádobách, ako píše apoštol Pavol. (2Kor 4, 7) Boh si nás povolal a dáva nám do služby silu. Každá služba môže vyzeráť inak. Dostali sme rôzne dary. Všetko, čo máme a všetko, čo vieme, využívajme k tomu, aby sme slúžili Bohu. V Liste Jakuba je napísané: *Kto vie dobre robiť, a nerobí, má hriech.* (4, 17) Pavlovou a Apollovou službou bolo zvestovať evanjelium. Máme rôzne zamestnania a povolania, ale všade tam, kde si nás Boh povolal, môžeme vydať (resp. vydávať) svedectvo, a to nielen slovami, ale aj skutkami a postojmi. Požadovaná vernosť spočíva v tom, aby sme nakladali s tým, čo máme. Nemáme sa porovnávať. Nemáme jeden druhému závidieť. Boh každého z nás povolal. Dáva nám silu. Vedie nás Duch Svätý, aby sme mohli konať Božiu vôľu. *Však Boh je ten, ktorý pôsobí vo vás, aby ste aj chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu.* (F 2, 13) Spoliehajme sa na Boha a verne spravujme Božie tajomstvá – zvestujme evanjelium.

2. Milosť

Veriť smieme z Božej milosti. Môžeme kráčať po úzkej ceste do Božieho kráľovstva, ale iba preto, lebo nás Boh v Kristovi omilostil. Najdôležitejší je Boží súd. Apoštol Pavol si nevšímal ľudské posudzovanie. To neznamená, že bol arogantný. Nezaujal stanovisko, že všetko vie najlepšie a názory druhých ho nezaujímajú. Nezaujímal sa o to, čo o ňom súdia ostatní ľudia vo veci zvestovania evanjelia. Neodvážil sa súdiť ani sám seba. Pavol bol skalopevne presvedčený, že to, čo robí, je správne. Ani čisté svedomie nebolo pre neho dôvodom k vyhláseniu

oslobodzujúceho rozsudku. Nepochválil sa sám, ale dúfal v Božiu odmenu. Spoliehal sa na Boží súd. V druhom liste Pavol Korint'anom píše: *Všetci totiž musíme sa ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby každý prijal dobré či zlé ako odplatu za to, čo konal v tele, podľa toho, ako pracoval.* (5, 10) Boh súdi! To je výstraha, ale aj povzbudenie.

Môžu prísť pochybnosti, či dokážeme nasledovať Krista. Môžeme si zúfať, že sme slabí. Naša vlastná hriešnosť sa môže stať neprekonateľnou prekážkou. Nad tým všetkým je viera v Boží spravodlivý súd. Kristus sa za nás obetoval, aby sme neboli odsúdení. Nie je to zľahčenie Božej milosti. Vážime si Božiu milosť a z vďačnosti chceme konať Božiu vôľu. Boh je náš Sudca, a preto sa ničoho a nikoho nemusíme báť, len Boha. *A nebojte sa tých, ktorí zabíjajú telo, ale dušu nemôžu zabiť; bojte sa skôr Toho, ktorý aj dušu aj telo môže zahubiť v pekle.* (Mt 10, 28) Nesúd'me ani seba ani jeden druhého. Spoločnime sa na Boží súd, ktorý nie je povrchný.

3. Skromnosť

Pavol hovoril o sebe. Je len ako správca. Nie je majiteľ. Nemá sa čím chváliť. Z toho potom vychádzal pri napomínaní ostatných. Každý nech si uvedomí: Nemám nič, čo by som nebol dostal, a preto sa nechválím. Vždy začínajme od seba. Je ľahké vidieť chyby na druhých. Ježiš to vyjadril takto: *Pokrytec, vytiahni najprv brvno z vlastného oka, a potom budeš jasne vidieť, aby si mohol vybrať smietku z oka svojho brata.* (Mt 7, 5) Pavol nechválil sám seba. (2 Kor 12, 5) K pokore nabádal aj druhých. Chválime Boha, ale riziko pýchy je stále živé. Žalmista napísal: *Títo vozy, tamté kone, ale my meno nášho Boha Hospodina máme v pamäti.* (20, 8) Aké ľahké je spoliehať sa na to, čo máme a vieme! Niektorí ľudia sa zamerali na hromadenie blahobytu a zážitky, pretože v tom vidia jediné naplnenie života. Každý nech si skúsi odpovedať na Pavlove otázky. Kto ti prisudzuje prednosť? Boh súdi, ale nie podľa našich predstáv. Spomeňme si na Ježišovo podobenstvo o svadobnej hostine. *Keď ťa niekto pozve na svadbu, nesadni si na prvé miesto, aby medzi pozvanými nebol snád' vzácnejší, ako si ty, a ten, čo pozval teba i jeho, prišiel by a povedal by ti: Prepust' miesto tomu! A vtedy začal by si s hanbou sedieť na poslednom mieste. Ale keď ťa pozvú, chod', sadni si na posledné miesto, aby ti ten, čo ťa pozval, povedal, keď príde: Priateľ môj, sadni si vyššie. Vtedy budeš mať česť u všetkých spolustolovníkov. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.* (Lk 14, 8-11) Pred Bohom nemá nikto prednosť. Nemáme prednosť, ale milosť! Máme niečo, čo by sme neboli dostali? Veríme, že Boh je pôvodca všetkého. Božie kráľovstvo je otvorené pre každého. Vstúpiť do Božieho kráľovstva smieme z Božej milosti vďaka Kristovmu dielu a v moci Ducha Svätého.

Bratia a sestry, dnes prišla každému z nás veľmi dôležitá SMS-ka. Prečítali sme si, že sme Boží služobníci. Nesúdime, ale dúfame v Božiu milosť. To nás vedie k pokore a skromnosti voči sebe, druhým aj Bohu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Rimanom v 12. kapitole:

Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé. Lebo mocou milosti, ktorá je mi daná, hovorím každému medzi vami, aby si nemyslel o sebe viac ako treba, ale aby skromne zmýšľal, ako Boh komu udelil mieru viery. Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.